

han har haft gode, gyldige Grunde dertil, — om ogsaa han kunde haft gode, gyldige Grunde til at yde noget mer. Og skulde en og anden Kvinde komme til at udstøde et anklagende Suk ved Tanken om, hvad han *kunde* have gjort for hendes Kjon, saa tør det dog ikke stige op til ham i hans Idéhimmel uden dæmpet af en Takkebøn. End ikke Plato taaler at gaas i Rette med for hvert Ord, han har talt, endsige da for de Ord, han har undladt at tale. Beundringen for ham rokkes ikke, fordi han ikke har magtet alt; dertil strækker et Liv ikke, hverken en Filosofs eller en anden dødeligs.

Helga Johansen.

Kvinder i Skolekommissioner.

Den Maade, hvorpaa Landstinget i Mødet den 11te Januar gjorde det af med de to Lovforslag om Kvindens Valgbarhed til Fattig- og Skolekommissioner, har beriget Kvindesagens Venner med adskillige Erfaringer. De Herrer, som saa brat standsede Forhandlingen om denne Sag, som ikke engang kunde tilstede, at et Udvalg tog den under Overvejelse, talte alle ud fra den Anskuelse, at her kom en *Fordring* fra Kvindernes Side, men da de sad der som valgte af Mænd, maatte de varetage Mændenes Interesser og kunde altsaa ikke bortgive noget af Mændenes Privilegier.

Heraf læres for det første, at den megen Tale om, at Kvinderne ikke behøve politiske Rettigheder, da de repræsenteres af deres Mænd, Brødre o. s. v., som varetage deres Tarv paa Tinge, — den hører ingensteds hjemme. Dr. Ploug, Professor Matzen, Biskop Sthyr, Kultusminister Scavenius, alle erklærede, at de ikke kunde tage Hensyn til Kvindernes Ønsker. Dette bør føres til Bogs af dem, der ønske Kvinderne politiske Rettigheder.

Dernæst læres, at Kvindesagens Modstandere — som dog ofte beraabe sig paa deres høje Agtelse for Kvinden — i Virkeligheden se saa dybt ned paa hende, at de ikke tilskrive hende andet end lave og egennyttige Bevæggrunde. Vi Kvin-